

487439

No 1-12

1-12

Anul I.

No. 1.

20 Pagini

1 CROITORUL

Apare lunar în ziua de 15.

Director-redactor:
ALEXANDRU BALOSU

Braşov, 15. Ianuarie 1933
Redacţia şi administraţia: Str. Sf. Ioan 1.

Conţinut:

Haina face pe om, de Alexandru Balosu.
Despre viaţa sindicală în România, de Iosif Vancea.
Asigurările Sociale, de D. Theodorescu.
Istoria şi succesul mondial al colecţiunii.
Fragmente de jurnal.
Bilanţul anului trecut.
Moda de primavară.
Pantaloni pentru ski.
Ultimele noutăţi ale modei, Ştiri, Informaţiuni, Actualităţi etc.

1200 361

Abonamente:

1 an . . . . lei 240.   1/2 an . . . . lei 120.
Costul abonamentului se primeşte şi în mărci.

Tariful anunşurilor:

Copertă (pagină întreagă) . . . . . 3000 lei.
In text (pagină întreagă) . . . . . 2400 .

Societate pentru Industria Textilă
Fabrica de Postav - Buhuși

B u h u ș i

Cea mai mare fabrică de postav din țară

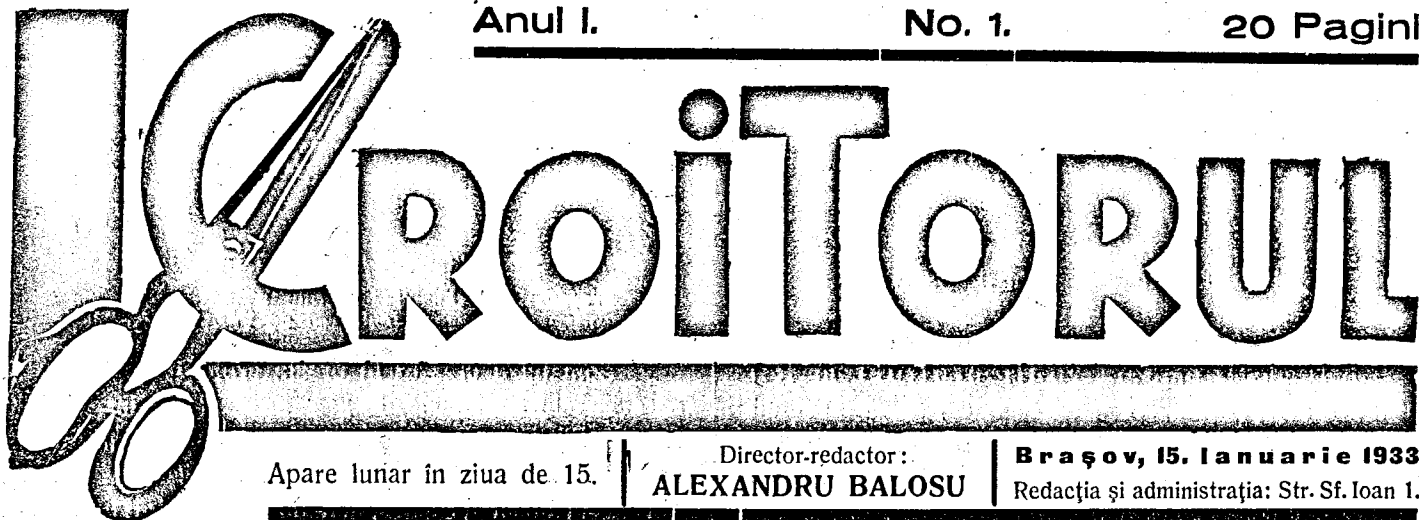
3500 lucrători.

Produce:

Kamgarn, Streichgarn, Druck, Loden,
stofe de bumbac (Zeug) și stofe de
modă pentru dame, etc.

Depozite în toate centrele mai mari ale Țării.

CROITORUL

Apare lunar în ziua de 15.

Director-redactor:
ALEXANDRU BALOSU**Braşov, 15. Ianuarie 1933**
Redacţia şi administraţia: Str. Sf. Ioan 1.

Haina face pe om...

Imi trec prin minte fel de fel de întâmplări celebre şi legende din toate colţurile lumii acum când am luat hotărârea de a lansa gazeta meşteşugarilor îmbrăcăminţii din România. Invie toate celebrităţile politice şi artistice, notabilităţile vieţii economice şi sociale din toate timpurile, recunoscând cu zâmbetul de mulţumire: „Succesele noastre le datorăm în mare parte eleganţei şi mirajului apariţiei noastre”.

Toţi oamenii celebri cari au ajuns la şîntă, recunosc că o mare parte din succesul lor o datorează artei croitorului ce a ştiut să toarne în forme impecabile exteriorul lor. Dela elegantul Iulius Caesar până la Napoleon, dela regele Eduard al Angliei până la Lebrun, preşedinte de republică, toţi au avut ca oameni de încredere pe maeştrii artei îmbrăcăminţii, cari i-au înfrumuseţat prin costumele lor, prezentându-i astfel celor din jurul lor şi marelui public într'o formă avantajoasă pentru ei.

La noi în România arta croitoriei n'a ajuns încă la apogeu. Sunt maeştri celebri şi în meseria noastră, despre a căror creaţii se vorbeşte în toată ţara, activitatea lor fiind încoronată de succes moral şi material. Faţă cu cei câţiva maeştri ajunşi, sunt încă croitori patroni cu zecile de mii, inteligenţi şi iubitori până la fanatism ai meseriei lor şi lucrători cari nu doresc decât să ajungă patroni... şi tuturor acestora le lipsesc condiţiunile de a ajunge la creaţii artistice.

A lipsit şi lipseşte încă presa acestei bresle, care să ducă în zecile de mii de ateliere la anumite date fixe, cunoştinţele necesare dezvoltării bunului gust şi cunoaşterii acestei meserii. Nu există încă contact spiritual şi conducere unitară în industria îmbrăcăminţii din România, care ar avea menirea să dea educaţie artistică tineretului dornic de cunoştinţe şi graţie căreia s'ar putea strânge la un loc într'un bloc solidar bresla croitorilor din întreagă Ţară. Prin această croitorul cu talent şi sârguitor şi-ar putea înlesni existenţa şi şi-ăr putea însuşi mai uşor toate cunoştinţele de care are nevoie.

Redacţia acestei gazete este condusă de înaltul scop de a crea unitatea spirituală şi sufletească a industriei îmbrăcăminţii din ţară; de a procura cunoştinţele necesare dezvoltării artistice a acestei meserii. Scopul este ca gazeta noastră să ajungă o tribună liberă a tuturor maeştrilor croitori, unde să-şi spună cuvântul fiecare, al cărui sfat este demn de ascultat.

Şi dacă titlul pompos al primului nostru articol „Haina face pe om“... este adevărat, atunci este adevărat şi faptul că creaţia maeştrilor îmbrăcăminţii artistice este importantă. Prin dezvoltarea industriei îmbrăcăminţii câştigă de fapt progresul general uman şi social. Contribuim şi noi astfel la înflorirea economică şi socială a Ţării noastre. Toţi cei ce înţeleg şi îşi însuşesc cele expuse mai sus să se grupeze în jurul gazetei noastre. Să muncim fără preget, răspândind gazeta noastră spre a înlesni sporirea cunoştinţelor şi imboldul la muncă în toate atelierele.

În speranţa unui viitor mai frumos, pentru răspândirea cunoştinţelor şi a solidarităţii porneşte la drum această gazetă, şi deci primiţi-o toţi cu simpatie şi bunăvoinţă.

Alexandru Balosu.

Despre Viața Sindicală în România dela 1920—1932.

de **Iosif Vancea**

Președinte al Uniunii Generale a meseriașilor din
București (culoarea de Verde).

Solariditatea între patronii croitori în România a început după războiul mondial, adică în anul 1920, când din inițiativa D-lui Grigore L. Trancu-Iași a luat ființă Ministerul Muncii și al Ocrotirilor Sociale de sub conducerea D-sale.

Noul Ministru al Muncii a avut în programul D-sale toate revendicările meseriașilor, studiând ani de zile aceasta problemă. D-l Grigore L. Trancu-Iași a început programul activității sale cu conferințe, prin care a în-

Iosif Vancea

demnat pe meseriași la solidaritate, și arătându-le, că prin solidaritatea meșeriașilor din toate breslele se poate forma o viață sindicală, care la noi n'a putut lua ființă.

Intre primele sindicate profesionale, a fost și acela al patronilor croitori, care a luat ființă la 21 Martie 1920. Sindicatul patronilor croitori la începutul înființării lui, a activat cu succes, dar din cauza unei neînțelegeri între membri, după activitate de 3 ani a încetat orișice activitate.

În anul 1926 începe criza în bresla noastră, din cauza, în primul rând, al clandestinilor, al doilea înmulțirea fabricilor de confecțiuni și al treilea a industriei străine, care a cucerit piața în țara noastră.

Șomajul a crescut în bresla croitorilor, din cauză că atelierele sunt pline de lucrători străini, iar fabricile de confecțiuni se înmulțesc și concurează pe meseriașul croitor român în țara lui. Patronii, împinși de mizerie, din cauza lipsei de lucru, din nou au hotărât înființarea sindicatului patronilor croitori. Astfel că în anul 1930, din inițiativa D-lui Sică Panaitescu membru al corporațiilor croitorilor din București, s'au pus bazele din nou sindicatului, și s'a reorganizat complet. A început lupta contra impozitului pe cifra de afaceri 2% cu care meseriași croitori au fost pe nedrept impuși: Fiindcă acest impozit se plătește de 3 ori la un metru de stofă; 1. la fabrică, 2. la negustor și 3. la meseriașul croitor. Prin sindicat s'a alcătuit un memoriu către Ministerul Finanțelor, prin care s'a arătat, că meseriași croitori sunt pe nedrept impuși cu acest impozit, fiindcă ei sunt numai transformatorii materialului, și nici decum producătorii lui.

După luptele neobositoare ale sindicatului și prin prețiosul concurs al D-lui Ministru al Muncii D. R. Ioanițescu acest impozit nedrept a fost suspendat la meseriașul croitor în anul 1932 luna Octombrie.

Astfel s'a dovedit că revendicările meseriașilor croitori se pot realiza numai prin sindicat. În toate orașele din România ar trebui să se înființeze câte un sindicat al patronilor, fiind astfel uniți în bloc ar putea face câte o cooperativă, unde ar putea să cumpere marfă și furnituri cu 50% mai ieftin, ca la negustor, astfel poate concura cu fabricanții, adică cu industria străină.

A doua problemă, este șomajul; acest cuvânt este foarte nou, fiind creat acum în urmă când numărul celor fără de lucru ia o proporție îngrijitoare pentru meseria noastră:

Soluții.

Ce ar trebui să ceară și să facă croitorii din România?

1. Luptă energică contra meseriașilor clandestini, care neplătind impozitul, (firmă, corporație etc.) concurează cu meseriași croitori calificați, într'un mod ilicit.

2. Oprirea de a intra în țară a lucrătorilor străini, așa ziși specialiști, cât timp meseria noastră este în șomaj.

3. Acordarea lucrărilor de Stat micilor meseriași fără garanție mare, fiind garantat de sindicatul croitorilor.

4. Creierea unei Bănci populare a meseriașilor croitori, unde fiind înscriși pot lua împrumut cu dobânzile legale.

5. Angajarea numai a lucrătorilor calificați cu carte de lucru.

6. Scăderea impozitului comunal dela 10% la 5%, precum și al serviciului sanitar, fiindcă taxele urcate de azi nu mai corespund veniturilor.

7. Scăderea cotizațiilor de către Cassa Centrală a

Asigurărilor Sociale dela 18 lei pe săptămână la 13 lei, iar pensiile de bătrânețe să fie la etatea de 50 ani, fiind un lucru știut că prin meseria noastră foarte rar ajunge omul la etatea de 65 ani, de cum este legea de astăzi.

— Continuare în numărul viitor. —

Asigurările Sociale

de D. Theodorescu

Directorul Academiei Superioare de Croitorie.

Cea mai palpitantă chestiune la ordinea zilei pentru clasa muncitoare și meseriași în general este „legea asigurărilor sociale”, opera actualului Ministru al Muncii, D-l D. R. Ioanițescu, un mare cărturar și profund cunoscător al nevoilor muncitorești.

Nu caut aci să adăug ceva la lauda ce se cuvine acestui mare luptător al drepturilor omului nevoiaș, pentru că operile și faptele sale învederate nu mai permit nici o altă adăugire.

Nici nu voiu căuta să aduc o critică din punct de vedere juridic, pentru că nu am nici calitatea și la drept vorbind, în fața acestei imense chestiuni, sunt un profan.

Dar nici partea socială nu o voiu scormoni, căci pentru aceasta sunt atâtea asociațiuni ce trebuiesc să destrame fiecare articol de lege acordându-l cu nevoile fiecărei tabere în parte.

Ceeace doresc să adaug, ca o simplă idee, la noianul de alte idei ce trebuiesc luate în considerație: Este chiar ideea însuși a cuvântului „asigurare”. Dar mai mult încă, felul de a asigura, de a convinge pe cineva să se asigure.

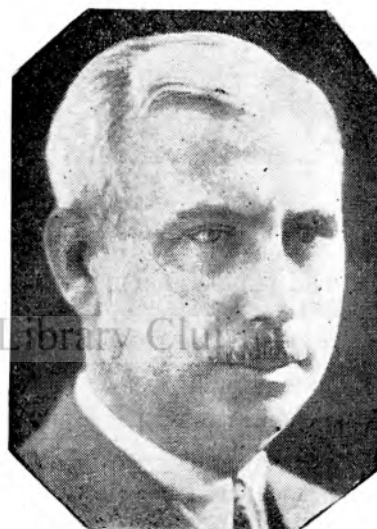
Legile și asigurările făcute de stat, fie pentru alte categorii de cetățeni fac rețineri obligatorii asupra salariului fiecărui individ în parte, adecă întrebunțează — forța — pentru însuși interesul individului, asigurându-i pensia bătrâneței sau în cazuri de boală și de accidente.

Noua lege a asigurărilor sociale, prin faptul ca individul nu mai poate fi supus cu forța unei asigurări, nu are aceeași șansă de reușită, întrebunțând aceeași metodă clasică „forța” lucru ce dealtfel l'a înțeles atât de bine D-l Ministru D. R. Ioanițescu.

Cassa Asigurărilor Sociale trebuie să fie o adevărată „Societate de asigurare” garantată de Stat, dar însă unde se vor întrebunța metodele cele mai moderne pentru asigurarea individului. Să se facă reclame ca la ori care altă Societate căutând a atrage pe meseriaș și muncitor din convingere, aratându-i garanția, seriozitatea societății „Asigurărilor sociale”.

Când ucenicului, lucratorului sau patronului i se elibereaza cărțuia de lipit timbrele de asigurare, să se facă și o poliță de asigurare care să se semneze de

ambele părți, după cum o au societățile de asigurare. Pe contra pagina acestei polițe care rămâne la asigurat, să fie trecute toate avantajile asiguratului.

D. D. R. Ioanițescu

Să se caute infine ca prin conferințe ținute în fabrici sau adunări publice, cum și prin presă, a convinge pe muncitori, pe meseriași, pe funcționari, etc., că *taxele plătite pe timbrele de „asigurări sociale” nu sunt încă o pacoste de biruri către stat, (cauza pentru care sârmanul om fugie ca de gura lupului) ci aceste mici contribuțiuni sunt ca și o cassă de economie, o cassă de ajutor care la bătrânețe, în timp de boală și ori ce nevoi, îi va veni în ajutor.*

Aceștia le cred metodele cele mai eficace pentru a da bune rezultate. Dacă nu se vor întrebunța aceștia, atunci sunt puține speranțe de învingerea tuturor greutăților ce se vor pune în calea rezultatului favorabil. Dacă este vorba ca tot cu forța să faci pe meseriaș, pe funcționar și pe muncitorul răzleț, să se asigure, atunci vor costa agenții de urmărire mai mult decât încasarile. Aci nu ai la mână pe fiecare cum are Statul pe funcționarii sai și deaceea urmărirea mai mult va speria poporul decât să-l facă să înțeleagă rostul asigurării însuși a existenței individului.

Agenții acestei instituții trebuiesc deasemenea selecționați și instruiți pentru a vorbi frumos și a căuta

să convingă individul de necesitatea contractării unei asigurări la „Casa Asigurărilor Sociale“ nu cum se poartă unii din agenții actuali de urmărire.

Am avut ocazia să văd un agent dela asigurările Sociale intrând într'un birou cu așa aere, ca și cum urmărea niște criminali sau dezertori, ca și cum avea putere dela Vodă să tae sau să spânzure. Și pentru ce?

Pentru că s'a votat o lege în care spune că toți funcționarii să plătească niște taxe (zicea dânsul) la Corporație. Mai multă explicație decât atât nu știa.

Doresc să dau aci un singur exemplu ca să arăt că o metodă civilizată e mult mai eficace ca brutalitatea.

Cunosc multe persoane cari nu sunt nici meseriași, nici funcționari, nici chiar muncitori, dar cari totuși posedă cărțuții dela Corporație și plătesc cotizațiile cu o așa regularitate, cum nu am văzut nici odată la meseriași. Am fost curios și am întrebat odată o doamnă,

pentru ce plătește aceste timbre când nu are obligația. Iată ce mi s'a răspuns: „Domnule Theodorescu, am o atât de mare economie cu această cărțuție, încât nici nu ași putea calcula. Dacă ar fi să plătesc toate câte fac cu această cărțuție nu mi-ar ajunge nici de două ori veniturile ce am“. Și a început să'mi înșire: baia o fac odată pe săptămână și mă costă 10 lei, care particular m'ar costa 50. Când am nevoie de doctor, mă duc la consultații la Corporație, unde are cei mai buni doctori, și în familie ai nevoie cam des de o vizită medicală. Apoi eu mi-am făcut operația de apendicită gratis, care în particular m'ar fi costat 10—15.000 lei.

Dacă s'ar căuta să se lămurească fiecare în parte, pentru a înțelege avantajele ce [decurg din asigurare, „Casa sau Societatea Asigurărilor Sociale“ ar avea de una mie ori mai multe șanse de reușit.

—o—

Istoria și succesul mondial al colecțiunii de mostre

Prin modernizarea succesivă a tehnicii de țesătorie, în fabricația materiilor de îmbrăcăminte s'a început o nouă eră. În Europa mai ales industria țesutului din Austria, Anglia și Germania a luat o dezvoltare rapidă și importantă. Modernizarea tehnicii de prelucrare a materiilor prime a contribuit deci la înflorirea fabricației de postavuri și a materiilor similare.

Mai târziu a început să se manifesteze pe toate piețele mondiale un puternic curent al concurenței libere, care crescând nestingerit de nimic, ba chiar sprijinit — după cum am spus — de dezvoltarea rapidă a tehnicii, piețele au fost inundate de fabricații perfecte și ieftine, ceea ce a adus după sine în mod normal decăderea complectă a țesăturilor casnice, ocupând locul acestora hainele provenite din stoffe de fabrică. Iar comerțul ager și isteț a împănât cu aceste fabricate tehnice chiar și cele mai ascunse colțuri ai lumii și mai ales satele unde tehnica străbate mai cu greu decât la orașe.

Datorită răspândirii produselor de fabrică și branșa croitorească a luat un avânt ascendent „orășănescându-se“ arta croielii. În locul purtărilor țărănești și naționale a venit la modă eleganța engleză, franceză și germană, devenită pe atunci deja modă internațională. Astfel a fost creiată moda europeană care a impus introducerea sistemelor noi în croială și cusut, iar mai pe urmă a fost inventat mașina de cusut, ceea ce a ridicat și perfecționat croitoria modernă, asigurând directive noi de dezvoltare.

Maistrii croitori al apusului civilizată au fost siliți să învețe și să se perfecționeze neconținut. Orice schimbare de modă, orice inovație în metodele artei croito-

rești a ridicat probleme noi în fața maistrilor croitori. În acelaș timp s'a ivit o problemă și mai grea.

Numai acel croitor a fost în stare de a se susține la suprafață și a-și menține clientela pe lângă care a tot veghiat un mare comerciant de postavuri, dându-i-se posibilitatea să se aprovizioneze din depozitele acestuia.

Aceasta însă a necesitat imense capitaluri. Au fost câțiva croitori cari au lucrat cu capitaluri mici având depozit propriu. Aceste însă în majoritatea cazurilor au dat faliment din pricina schimbării dese a modei, devalorizându-se și marfa din depozitele lor.

Mii și mii de maistri-croitori au fost expuși pericolului proletarizării, neputându-și asigura altfel existența decât prin abandonarea atelierului propriu, devenind simple muncitori. Această proletarizare sistematică și fatală a maistrilor croitori ar fi dat lovitura de grație și comerțului. Este deobște recunoscut, că pe cât mai mare ar fi consumul, cu atât sporește și coeficientul profitului, croitorii și atelierelor independente fiind propagatorii cei mai ideali al comerțului de stoffe.

În urmă tocmai comerțul a fost acela, care printr'o idee genială a rezolvat problema pericolului proletarizării, aflând singurul mijloc pentru asigurarea independenței maistrilor mici.

În anul 1871 un comerciant englez foarte sprinten a arătat unui consorțiu de fabricanți din Birmingham (Anglia) că trebuie găsită o soluție cum ar putea să-și aleagă clientul consumător însuși după gustul lui stoffele pentru haine chiar la croitorul din provincie.

Adică trebuie dat acestor croitori o colecție din ultimele noutăți, ca în baza acestei colecțiuni clientul să-și aleagă stofa după placul lui.

Fabricanții au prins imediat ideea, iar comerciantului din Birmingham i-au pus la dispoziție resturi de stofe în valoare de cca 1000 lire sterline (560.000 lei). Acest comerciant a tăiat stofele primite în bucăți mici și legându-le în colecțiuni le-a trimis tuturor croitorilor cunoscuți de el, arătând și costul acestei colecțiuni.

Adică prima colecțiune a fost plătită de maistri croitori.

Această experiență a avut un succes formidabil. Cu toate că obținerea acestor colecțiuni le-a costat bani, croitorii le au cumpărat bucuroși, putând prezenta clientului în posesiunea colecțiunii un asortiment bogat, deveniți în același timp fără niciun fel de investițiuni proprietarii unui depozit frumos de stofe cele mai moderne. Este cert, că acest depozit a aparținut de fapt comerciantului, croitorul însă se afla în plăcuta situație de a putea livra clientului în 48 ore chiar ultimele creațiuni de modă, stofe, pe care comerciantul din provincie nici nu-le putea cumpăra.

După succesul englezesc Germania și pe urmă Austria au introdus tot cu un rezultat frumos sistemul colecțiunii de mostre. O singură firmă de colecțiuni din Austria a lucrat cu 15.000 de croitori, furnizându-le stofe din depozitul ei abundent de ultimele noutăți, ameliorând astfel situația tuturor croitorilor. Colecțiunilor au fost atașate diferite instrucțiuni și desemnul ultimelor mode. Publicul a fost deci în plăcuta situație de a-și putea alege după gustul lui orice stofă, orice facon.

După aceia acest sistem a fost introdus și în comerțul din Budapesta, lucrând mii și mii de croitori cu sistemul colecțiunilor.

În România numai după războiul mondial a fost introdus rând pe rând sistemul colecțiunilor formându-se pe urmă o puternică firmă, care

lucrând după sistemul englezesc bazat pe principiile cele mai corecte și fondată de cele mai însemnate fabrici de stofe, și-a fixat de scop să livreze eftin, prompt și satisfăcător.

În numărul viitor al revistei noastre vom reveni cu amănunte interesante asupra acestei importante chestiuni.

Fragmente de jurnal

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Voiajorul care a vizitat atelierul de croitorie ne povestește în această rubrică evenimentele cele mai interesante a trei deceniilor.

Ah, vremuri bune de altădată! Așa exclamă adeseori bătrânii cari și-au trăit traiul și cari merg spre apusul vieții. N'au însă dreptate. Prezentul este cu mult mai bogat în speranțe și dacă este adevărat că în epoca noastră transformată complect în urma dezvoltării tehnice moderne tânărimea are mai multe șanse de a parveni, atuncia este adevărată și afirmația că timpurile vechi n'au fost așa de bune cum spun pesimiștii îmbătrâniți. Voi încerca să dovedesc această afirmație cu câteva exemple.

La Viena, în Martie 1914 au ținut un congres croitorii Monarhiei înfloritoare încă pe aceea vreme. Dintre delegații prezenți în număr de peste 1600 mai mulți de 1000 au fost în vârstă de peste 50 ani și abia 38 delegați au fost mai tineri de 30 ani. Din această împrejurare se poate deduce că au avut loc discuții aprinse în privința limitei de vârstă pentru obținerea diplomei de maestru. În cele din urmă a fost votată propunerea conservativă ca lucrătorii cari n'au împlinit 28 ani să nu poată obține diploma de maestru, respectându-se bineînțeles, drepturile câștigate. Cu alte cuvinte bătrânii au vrut să împiedice dezvoltarea tânărimei. Libertatea exercitării meseriei a avut nenumărați dușmani.

Lupta contra cârpaciilor, astăzi nu mai este așa de aprigă. Prin stârpirea acestora cari nu plătesc nici impozite și nu suportă nici un fel de sarcini pu-

blice, meseriașii adevărași vor să elimine doar concurența neloială și să purifice această meserie. Astăzi toții cari se consideră croitori serioși, luptă pentru cunoștințele meseriei nu numai în propriul lor interes ci și pentru binele obștești. De o sută de ori mai mulți sunt azi ca totdeauna cari își însușesc principiul: „Unul pentru toții și toții pentru unul.“ Aceștia nu-și vând talentul artistic pe gologani, căci ei știu foarte bine că un lucru frumos și perfect nu se poate face decât în schimbul plății echivalente. Pe vremuri a fost o adevărată epidemie a creditului și a concurenței — prin eftinirea prețurilor fasonului — și croitorii s'au ruinat cu miile în acelea „vremuri bune de altă dată“ din cauza concurenței stupide. Și îndrăsnesc să afirm eu, scriitorul acestor rânduri, cu mult peste 50, că luptele fatale de prețuri au fost începute aproape totdeauna de bătrânii invidioși. Ei au provocat totdeauna lupta de prețuri, de câtorci un tânăr talentat a încercat să obțină succese.

Nu vreau să indic nici un nume. Subiectele întâmplării de mai jos trăiesc încă și astăzi. Bogăția orașelor de pe bărăganul dintre Tisa și Dunăre a făcut să înflorească industria. În orașul unde istorioara noastră se petrece a trăit un croitor norocos. Avea în acele vremuri 56 ani și lucra cu 10 lucrători și tot atâția ucenici. Unul dintre tinerii cari și-au

făcut ucenicia la el, și care și-a complectat cunoștințele în marile ateliere din Budapesta, Viena, Berlin și Paris, s'a stabilit în urma dorinței mamei sale, devenită între timp văduvă, în orașul său de ucenicie.

Tânărul maistru a adus și a introdus un stil nou. A dat clientului ceva mai bun, ceva artistic nu numai în croială ci și în material și lucru. Neavând capital, a lucrat pe bani gata și a căutat în mod inteligent să realizeze un câștig. Despre fostul său maistru a vorbit numai pe tonul celei mai mari considerațiuni și a apreciat față de toată lumea meritele lui. Și croitorul tânăr cu talent a parvenit destul de repede, magazinul lui fiind vizitat din ce în ce de mai multă lume dornică de a se îmbrăca bine și cu gust.

Iar bătrânul, om bogat și fără grije nu mai putea de invidie. A scăzut prețurile tot mai jos, până când a ajuns să lucreze la prețul de cost. Dar nici asta n'a folosit, neputând să-și recucerească clientela. A început să dea pe credit, fără nici-o normă, ceiace a săltat puțin afacerea. Prăvălia nouă s'a dezvoltat însă și mai departe. Și atuncia a venit rolul meu, al voiajorului. Am fost reprezentantul celei mai mari postăvării din Capitală. Cartelele noastre de mostre au fost cele mai perfecte, neputând reuși nici-o croitorie mai însemnată fără mostrele noastre.

La începutul lunii Martie am plecat în orașul unde s'a petrecut istoria noastră. Am avut aci o adevărată su-

prindere, când bătrânul croitor mi-a declarat că nu lucrează cu mine, numai dacă voi rupe orice relațiune cu tânărul lui concurent. Scriitorul acestor rânduri, care am avut relațiuni prietnești cu tânărul maistru, am fost silit să duc o luptă aprigă, documentând bătrânului maistru, că această atitudine va aduce în mod natural după sine represalii foarte grave și din partea tânărului croitor.

Silința mea însă de a-l putea convinge a fost zadarnică. Am chemat imediat la telefon pe șeful meu să-l informez asupra celor întâmplate. Șeful meu, fiind un om cu principii timpurilor dealtădată s'a expus pentru croitorul bătrân. Astfel am fost silit să comunic hotărârea firmei mele de a înceta orice relațiuni cu tânărul croitor. Aceasta hotărâre a avut urmări fatale asupra prăvăliei tânărului și silitorului croitor.

După această ruptură n-a ezitat mult. Și-a lichidat prăvălia înflorită. S-a mutat la Viena, unde prin talent și silință și-a creat o nouă viață, devenind unul dintre cei mai mari croitori din capitala Austriei.

Bătrânul domn însă n-a fost ajutat nici de sistarea concurenței deoarece în locul concurenței loiale, reprezentată de tânărul croitor, au venit concurenți neloiali cari au dus la ruină prăvălia bătrânului, devenit după o viață plină de sbucium, un om sărac.

—o—

Anchetele economice

Bilanțul anului trecut

Un articol al ministrului României în Berlin

„Berliner Tageblatt“ cu data de 1 Ianuarie 1933, publică următorul articol al d-lui Petrescu-Comnen, ministrul plenipotențiar român la Berlin:

„Anul 1932 înseamnă desigur un pas înainte în politica externă, dar doi pași înapoi în raporturile economice ale popoarelor.

Pe când la Lausanne și Geneva s'au putut realiza progrese neașteptate, pe calea desemnată de Briand și Stresemann, — încordarea pe tărâmul economic s'a agravat tot mai mult. Schimbul de mărfuri a dat mereu înapoi și consecințele crizei au fost simțite din ce în ce mai dureros.

Peste 40 milioane șomeri, stabiliți oficial, deci peste 120 milioane înflămânziți, fără a menționa pe acei, cari nu sunt indicați în statistici: milioane de agricultori ruinați, milioane de industriași, case de comerț și bănci falite; majoritatea gospodăriilor statelor împovărate cu grele deficite; aproape toate statele Americii

de Sud precum și cele din Europa centrală și orientală în stare de insolvabilitate; aceasta este bilanțul tragic al anului trecut.

Cauza acestei situații catastrofale trebuie căutată în primul rând și fără îndoială în această politică hiperprotecționistă, care se poate caracteriza printr'un termen pedant și antipatic, anume: autarhie.

Intr'un fel sau altul, fățiș sau ascuns, prin tarife vamale sporite din ce în ce mai mult, prin reglementarea comerțului de devize, prin contingentări și alte măsuri, marile popoare și apoi cele mici au practicat anul acesta o autarhie furioasă, sporind cu modul acesta criza supra-producției, care ea însăși este un rezultat al progreselor rapide și iraționale ale tehnicii.

Ca să demonstrez, cari sunt rezultatele acestei politici, este suficient să citez un singur exemplu, anume raporturile dintre Germania și România.

Înainte de război, mica Românie cu 7 milioane locuitori avea cu Germania un comerț de circa 200 milioane mărci aur, adică 33% a întregului ei import.

Bilanțul comercial oscila când în favoarea Germaniei, când în favoarea României, dar în cursul câtorva ani se balansa regulat.

După război, România cu 18 milioane locuitori și cu necesități întrucâtva nelimitate și cu posibilități de schimb asemănătoare, și-a văzut comerțul cu Germania nu sporit la un miliard mărci, ci scăzând rapid: circa 200 milioane RM. în 1930, circa 100 milioane RM. în 1931, circa 70 milioane RM. în 1932.

Cazul nostru nu este izolat. Acelaș lucru se poate constata și la alte state din Europa centrală și orientală.

Această politică a luat pâinea zilnică a milioane de muncitori germani și a tot atâtea milioane de muncitori agricoli în Ungaria, Bulgaria, Iugoslavia, România, Grecia etc.

Este adevărat că la Stresa s'a încercat să se dea ajutor acelor popoare, care au fost mai puternic atinse de criză, dar în urma unor influențe negative necunoscute, această încercare, cu toată urgența problemei, a rămas până azi literă moartă și a sporit cu modul acesta numărul destul de mare al decepțiilor popoarelor.

Aceste popoare sunt foarte oboșite.

Dacă societatea nu vrea să le asasineze, ea trebuie să reacționeze împotriva abstracțiilor unor economiști incapabili și împotriva acestei mentalități da război, care se descoperă pe baza tuturor acestor teorii prohibitive.

Numai dreptatea și voința pentru o colaborare cinstită poate să dea nou exigeu vechei și muribundeii noastre societăți. Știu că la acestea mi se va răspunde: „Dar acei, cari vor încerca să facă primul pas, se vor expune să fie distruși prin concurența celorlalți“.

Fie-mi permis să mă îndoiesc de aceasta.

Există de pe acum un mare număr de planuri simple și practice pentru asanarea economică a Europei și a globului. Cadrul acestui articol nu-mi permite să insist mai mult. Lucrul de căpetenie rămâne însă faptul că aceste planuri există, că lucrul este posibil, dar cu condiția ca — fie chiar și numai pentru câțiva timp — să se uite certurile politice, cari ne desbină și să avem într'adevăr și în mod cinstit voința fermă să ajungem la țintă.

Bărbații, cari conduc astăzi soarta popoarelor, au o mare răspundere față de propriul lor popor, dar și față de toate celelalte popoare.

E timpul suprem.

Tribuna feminină

Moda de primăvară

Pare desigur prea de vreme de-a trata decuma chiar aceasta modă. Dat fiind însă, că creatorii mari ai modei au început deja să combine modele noi de primăvară, cari se vor purta deocamdată pe Coasta de Azur a Franței, suntem convinși, că și cititorii noștri vor auzi bucuros câteva noutăți de aceasta modă.

Se vor purta pull-overe sau cardigan-uri tricotate de mână fața cărora va imita la perfecție astrahanul; rochiile de lână cu mâneci mici, bufante, din mătase ecosez; cordoane de piele foarte late, luând proporțiile unor brâuri, două sau trei zgarde de căfeii, prinse una de alta cu cătarami vor forma cordoane practice pentru costume de sport sau mantouri de voiaj; nasturi de lemn vor fi foarte apreciați și vor lua formele cele mai neașteptate, printre care aceea a unui sicriu. Acestea vor fi desigur pentru persoanele, care nu sunt prea impresionabile.

Silueta va rămâne aproximativ aceeași; mânecile vor lua o formă mai potolită, amplexarea lor reducându-se simțitor până ce va dispărea cu totul. Se vor vedea mantouri „trei

sferturi“ lăsate libere, sau cu cordon, Jacheta scurtă până la talie dispăre lăsând locul jachetei până la șolduri.

Aceasta va fi croită sau în genul cardiganelor, lipite de corp, sau cu cordon, dar tot ajustată sau în sfârșit ceva mai largă, lăsată liberă sau prinsă cu o centură îngustă și evazându-se pe șolduri. Foile vor fi extrem de simple, ușor godate sau cu câteva cute. Aceeași lungimea ca și în timpul iernii. Talia rămâne la locul ei; linia umerilor, exagerată spre a scoate în relief talia destul de subțire și șoldurile... da șoldurile, care îndrăznesc să se arate.

Culorile favorite vor fi diverse nuanțe de roșu, lila și mauve. Aceste două din urmă au fost multă vreme considerate potrivite numai pentru femeile mai în vârstă; azi însă ele se vor adapta minunat la frăgezimea obrazurilor tinere și ușor fardate. Așa cel puțin afirmă marii mogoli ai modei. Celelalte culori vor fi, pentru blondinele toate nuanțele de gris, apoi bej, maro și bleumarin; pentru brunetele, în special roșul purpuriu.

Pantaloni pentru ski

Sistem cel mai nou pentru croit

de **D. Theodorescu**

directorul Academiei de Croit din București.

Reproducerea oprită.

Măsurile: 40-48-54-90-22.

Formarea dinainte, fig. 2.

Tragem o linie verticală dreaptă cât lungimea pantalonului: Linia centrală.

Punem sus un punct de plecare și aplicăm în jos:

Lungimea furcii, $\frac{1}{2}$ din grosimea șoldului plus 2 cm. = 26 cm.

Lungimea la genunchi. 54 și totală 90 cm. Tragem linii de echer de o parte și de alta pe linia centrală.

Lărgimea șoldului. Spre lature dăm $\frac{1}{4}$ din gros. șoldului plus 2 cm. = 14 cm. pentru o lărgime medie. Putem da plus 3, dacă dorim mai larg.

Lărgimea furcii. $\frac{1}{3}$ din gros. șoldului = 16 cm. pe care o împărțim în două părți egale á 8 cm. Partea din afară o împărțim în patru părți egale á 2 cm.

Lărgimea centurii. Spre partea din lature eșim $\frac{1}{4}$ mai puțin 2 cm. din gros. șoldului = 10 cm. iar de aci aplicăm spre mijloc $\frac{1}{2}$ din grosimea centurii = 20 cm.

Lărgimea de jos. Aplicăm lărgimea dorită mai puțin 2 cm. la dinainte = 20 cm. adică 10 cm. de fiecare parte de linia centrală.

Linia de pe lature o tragem dreaptă dela șold la lărgimea de jos, iar dela șold spre centură ușor bombată.

Linia dintre picioare, se trage dreaptă dela lărgimea de jos la punctul al doilea dela furcă.

Linia brachetei (sau șlițul din stânga). Se trage dreaptă dela centură la punctul al treilea dela furcă, adică punctul din mijloc.

Furca din stânga. Se rotunzește dela linia dreaptă spre primul punct din afară, iar de aci linia ușor pierdută pe linia dintre picioare spre genunchi.

Furca din dreapta. Dela jumătatea lungime furcii din stânga tragem o linie dreaptă la punctul al patrulea. Rotundim furca din dreapta către punctul al doilea din vârf.

Notă. Desenul acesta și cele următoare sunt după noul sistem al D-lui D. Theodorescu, cari vor apărea în curând în noul manual „Arta de a croi vestminte Bărbătești“ în ediția II-a. Acestea sunt autorizate numai pentru reviste.

Formarea dinapoi, fig. 2.

După ce am croit partea dinainte, o plasăm peste ștofa din care urmează să croim partea dinapoi, căutând a avea următoarea rezervă în ambele părți.

Linia dintre picioare. Tragem o linie aproape paralelă cu linia dinainte, eșind jos 3 cm., la genunchi 3 cm. și la furcă 5 cm. adică $\frac{1}{10}$ din grosimea șoldului.

Linia turului. Din punctul din mijloc (furca dinainte din stânga) tragem o linie dreaptă în sus intrând pe linia centurii din față 5 cm. ($\frac{1}{10}$ din șold). Fasonăm furca dinapoi scoborând 2 cm. din nivelul dinainte.

Înălțimea turului. Dela linia centurii în sus $\frac{1}{6}$ din grosimea șoldului 8 cm.

Linia centurii dinapoi. Aplicăm $\frac{1}{2}$ din centură plus 5 cm., 25 cm. cu 1 cm. mai sus ca nivelul dinainte.

Linia de pe lature. Din punctul 2 dela centură tragem linia de pe lature eșind în nivelul șoldului 4 cm. adică cu 1 cm. mai puțin ca furca, la genunchi 2 cm. și jos 2 cm.

Jos la picior facem pense pentru a reduce lărgimea și a forma un bufant frumos.

La dinapoi facem o pensă din centură cam la a treia parte din lărgimea ei dinspre lature.

Explicațiuni speciale. Fig. 3 arată dinapoia lucrată, introducând la mijloc un colț de elastic, care permite mișcările corpului în ori ce poziție.

Fig. 4—5 arată un model de pantalon foarte practic pentru ski: Cusut în întregime pe mijlocul dinainte, fără slit, ca la pantalonul de damă. Pentru întrebuințare facem clopa mică (model Napoleonian) închisă în ambele părți cu fermisir. Centura se încheie ca de obicei în nasturi iar ca lucrătură a clapei credem inutilă ori ce explicație, desenul singur fiind suficient.

Notă. Bluza pentru acest model va urma în numărul viitor.

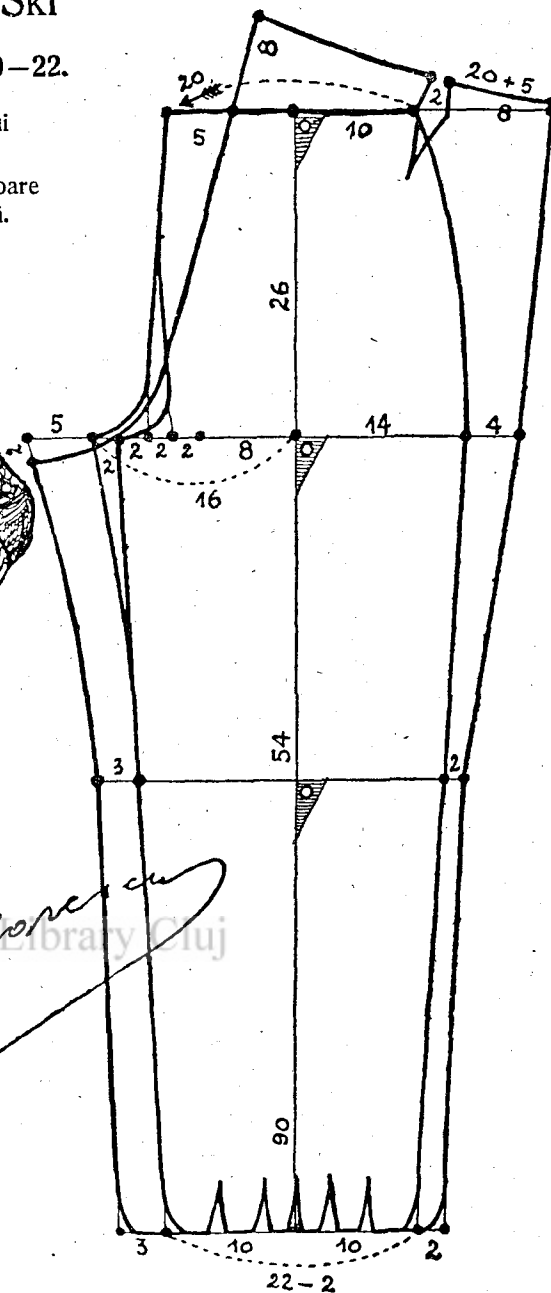
Academia Superioară de Croitorie

București, Strada Lipsicani 17.

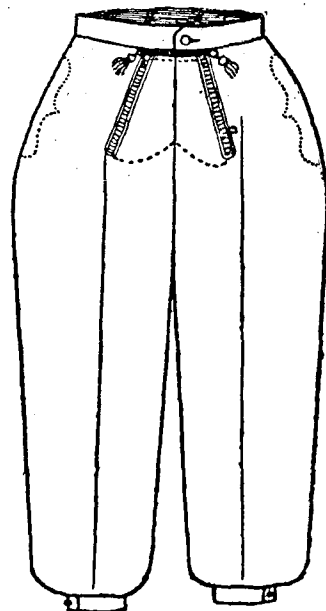
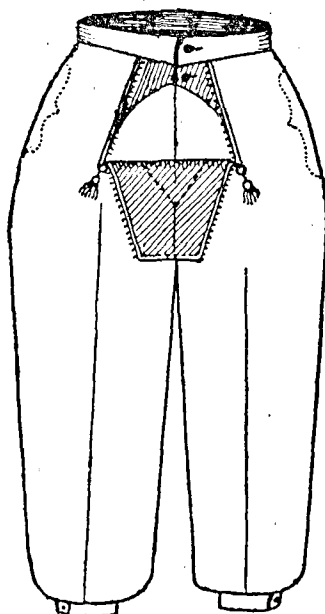
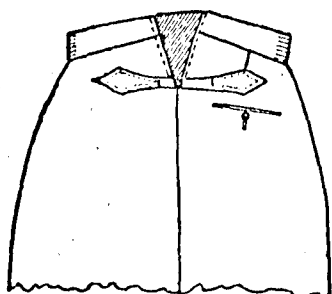
Pantaloni pentru Ski

Măsurile: 40—48—54—90—22.

După noul sistem al D-lui
D. Theodorescu
directorul Academiei Superioare
de Croitorie din București.

Theodorescu

Haina în progresul modei.

Sunt unii naivi și oameni superficiali, cari afirmă fără nici o remușcare de inimă, că moda bărbătească nu se schimbă. Acești necunoscători ai problemelor croitorești consideră, că o haină bărbătească este numai haină, oricând și în orice timp să fie ea executată, față de moda

feminină, care are „atâtea variante“ și chițibușuri, încât ai nevoie de amănunțite studii ca să poți pătrunde în tainele ei.

Aceștia, cari afirmă cu ușurință astfel de lucruri, desigur că n-au simțul artei care caracterizează confecționarea și determinarea modei.

Simplicitatea aparentă pe ce se bazează afirmația acestor naivi se datorează faptului, că construcția hainei bărbătești este de fapt simplă și constantă. Ea se compune într'adevăr din trei părți ș. a. Jachetă, veston și pantaloni. Așadar numai aceste trei părți esențiale ale modei bărbătești sunt acei cari nu s-au schimbat. Imbrăcămintea bărbătească a rămas deci compusă tot din trei părți. Ar fi ciudat chiar dacă în decursul vremii, tocmai moda bărbătească nu și-ar fi menținut linia ei de conduită consequentă.

Moda bărbătească este determinată com-

plectamente de structura vieții noastre și nu este o „damă“ capricioasă și histerică cum presupun unii. Moda reoglindește totdeauna însușirile vieții noastre și acela care studiază moda nu face altceva, decât cercetează istoria.

Astfel spre pildă, după cum ni se anunță din Londra, anul 1933 va aduce după sine schimbări radicale în confecționarea fracului. Și această schimbare nu se impune din pricina unei capricii, mai ales în Anglia, care este recunoscută de conservatism integral în toate domeniile vieții.

Ziarul Daili Mail anunță, că de data aceasta ideea reformei fracului n'a fost ventilată de un artist al modei, nici de Prințul de Wales, regele „inovațiilor modiste“, ci chiar de un mare și apreciat savant. El se numește prof. Armstrong, care zilele trecute a convocat la

un dejun pe reprezentanții cei mai de vază a industriei chimice.

În decursul dîneului, distinsul savant a făcut o amplă expunere asupra stărilor actuale, arătând și modalitățile cari ar face posibil să se amelioreze criza economică.

Și acum urmează ceea ce nu s'a mai auzit. Profesorul a recomandat în primul rând, ca societatea să tindă spre a reduce proporțiile influențelor psihologice provocate de criza actuală.

Trebue deci să căutăm, a demonstrat mai departe profesorul, ca în toate domeniile vieții

să putem exclude în primul rând monotonia, deoarece simplitatea în general este un bun alimentator al plictisului și al decepției.

Și spre a se putea ajunge la acest scop trebue să ne folosim în primul rând de moda, care este forma cea mai expresă a liniilor generale ale vieții.

Și după această introducere, distinsul savant a propus în primul rând, ca vestonul fracului să nu mai fie de aci încolo alb, ci compus din mai multe culori cât se poate de variate și bi-

zare. Deoarece astfel va dispărea monotonia plictisitoare din fața ochilor. Profesorul a stabilit deci, că epoca noastră are nevoie de culori vibrante, ca astfel să se poată elimina psihozia decepției, provocată de criza economică care bântue astăzi pretutindeni.

Și sfatul savantului a avut un formidabil răsunet în toată Anglia unde au și început să apară vestoanele de fracuri colorite, în locul celor albe.

Acest exemplu am învoat numai spre a demonstra că moda bărbătească nu este condusă de un capriciu oarecare ci ea își are regulile ei cari decurg din viața și istoria însăși.

Ne mai putem referi și la alte considerente, cari au îndrumat plastica modei bărbătești. Astfel, prin modernizare a vieții sporturile au primit un avânt însemnat. Bărbații erau doar acei cari stăteau în fruntea culturii corpului. Prin sportul regulat fizionomia omului modern s'a schimbat într'atât încât și moda bărbătească era forțată să se îndrumeze după evoluția corporală a bărbatului modern.

Astfel, jacheta de astăzi a devenit — ca să zicem așa — din punct de vedere anatomic chiar plastic. Șoldul nu mai este atât de larg, umerile nu sunt umflate cu vată, iar pieptul este bine prelucrat spre a lăsa loc liber pieptului sănătos al omului sportiv. Prin educația regulată a corpului linia corpului bărbătesc a devenit mai dreaptă, ceea ce a adus după sine o prescurtare a spatelui dela jachetă.

Iată deci câteva aspecte asupra dezvoltării modei bărbătești, despre care unii afirmă — după cum am spus — fără remuscări de inimă, că n'are legile ei naturale, și că ea nu se schimbă veacuri întregi, ci rămâne tot aceeași.

Trăește sau moare fracul?

Da! Fracul va trăi în România. În zădar răspândesc unii vestea morții lui. Trebuie să fie un om foarte scurt la minte care crede că fracul va pieri din țara noastră. Din ce cauză să moară? Că este criză? Doar în alte țări nu este criză? În Anglia de exemplu regimul fracului este și astăzi la modă. Cu toată criza ce bântue în țările apusene, acei, cari să învăr-

tesc în societățile mai bune au obligațiunea de a purta frac. Așa cum nu se poate concepe un soldat fără armă, nici un bărbat nu poate exista în societate fără frac.

Noua modă a fracului — după cum vom vedea mai jos — deschide posibilitatea transformării fracurilor celor vechi, precum și întoarcerea lor.

Noua modă a fracului nu permite ca să fie prea deschis. Colțul reverului ajunge până la jumătatea pieptului. Totuși fracul sus trebuie să aibă o lărgime mai mare. Reverul nu cade prea jos, iar tăietura lui din jos merge destul de orizontal către mijlocul pieptului și are o linie dreaptă. Este detestabil: reverul rotund,

mare, prea lat și cu o mătăasă lucie. Mătasa reverului de azi este tocită și costelivă (Rippsseide).

Cât privește aripile dinainte, sunt mai lungi, și ajung chiar până la șolduri. Este inadmisibil ca, marginea de jos la vesta cea albă din piqué sau mătăse, să fie vizibilă din părți. Este greșeala cardinală a fracului nou, dacă aripile dinainte sunt scurte. Un frac modern trebuie să se așeze strict pe șolduri și pe piept. Fără așa zisă „Podul măgarului“, panglici de cauciuc etc. Este de sine înțeles, că fracul nu se închee cu nasturi prin butoniere ci cu nasture dublu.

Cu o deosebită grijă trebuie să facem buzunarul pe piept, care trebuie să fie mai de parte de la rever, decât de la braț.

Important este iarăși moda cea nouă a

cozii fracului. Lungimea cozii cade până la genunchi și are forma unei lingure puțin ascuțite. Este de remarcat că, poalele nu pot eși prea înainte. Niciodată, nici de cum. Marginea cozii fracului ajunge strict până la buzunarele pantalonilor.

Pe mânecile fracului aplicăm câte o manșetă vizibilă, care stă scoasă și are câte 4 nasturi mici la fel ca și cei mari de la piept.

Vesta fracului rămâne cu rever rotund spre afară, iar vârfurile vestei rămân tot ascuțite.

Pantalonii au rămas neschimbați.

Având în vedere, că imperiul fracului în țara noastră este cam tânăr, mantaua clasică a fracului — cu rever de mătăse — nu prea este obligatorie, din contră ea este foarte plăcută, elegantă și potrivită. Totuși sunt însă obligatoare: ori un Chesterfield (cu un șir de nasturi) sau un Guards Coat în culoare de bleu marine. La acestea se potrivește chiar și jobenul sau un chapeau claque.

După cum se vede din cele de mai sus arătate moda fracului s'a schimbat. Adică oamenii competenți — cel puțin în străinătate — se ocupă de perfecționarea fracului.

Deci: fracul va trăi!

Cea mai bună croitoreasă. A început la Paris concursul celor mai bune croitorese din Franța, spre a se desemna „șefa“ lor pe anul viitor.

Douăzeci și șapte de fete concurează, înarmate cu efectivul instrumentelor necesare.

Ele lucrează pe capete la rezolvarea cât mai desăvârșită și mai accelerată a problemei: o rochie taior după modele date.

Lucrarea trebuie să fie terminată în trei zile, lucrându-se câte 10 ore pe zi.

Laureata va primi diploma celei mai bune croitorese din Paris, rămânând să rivalizeze apoi la concursul pentru cea mai excelentă din întreaga țară.

INFORMAȚIUNI

Academia de croitorie din București, a cărei conducător și proprietar este D-l D. Theodorescu, profesor de croitorie și scriitor de specialitate, și-a deschis la 9 Ianuarie crt., primul curs de croială și modă al anului curent. La acest curs se predau: modele, croială bărbătească și feminină, precum și croiala uniformelor militare. Localul Academiei este în palatul din Str. Lipscani No. 14, unde ocupă toate încăperile dela Etajul I. Foarte mulți șefi de ateliere și maistri patroni din Capitală „zuschneideri”, s’au specializat și au obținut diplome la această Academie. Persoanele din Capitală și provincie cari doresc a frecventa cursurile acestei Academii și a obține diploma, se vor adresa pentru lămuririle necesare în privința condițiilor de frecventare a cursurilor direct D-lui Director D. Theodorescu, personal sau prin poștă.

*

Se anunță redeschiderea cursurilor pe ziua de 9 Ianuarie, la toate secțiunile: Mode, Croitorie de dame, lingerie, Croitorie bărbătească și uniforme militare.

*

Acei ce doresc să urmeze cursurile în seria a doua, Ianuarie—Aprilie, sunt rugați în interesul Dumeznilor propriu să se prezinte chiar din prima zi a începerii cursurilor, spre a putea termina cursul cu bine, având în vedere că vacanța de Paști se va da pe ziua de 7 Aprilie. Durata cursurilor va fi deci de numai 11 săptămâni.

*

Cei ce doresc a urma cursurile prin corespondență sunt deasemenea rugați să grăbească înscrierea până cel târziu la 15 Ianuarie, cunoscând că ori ce întârziere le va zădărnici terminarea cursului anul acesta.

*

Spălatul stofelor de lână de culoare bleumarin flanela, kashmirul și creponul bleu, se pot spăla în apă fiartă cu țărâță, fără săpun. În timpul fierberii se va pune în apă un pumn de sare, iar uscatul bucăților spălate se va face într’o odaie întunecată.

*

Curățitul rochiilor de mătase. Radem cartofi ce nu conțin făină, îi stoarcem într’o cârpă așa ca materia de cartofi să nu se strecoare, amestecăm această zeama într’o cantitate de apă potrivită și spălăm ușurel în această apă mătasea fără ca s’o stoarcem. După spălat o uscăm și abia pe urmă o calcăm, dar dacă voim ca mătasea să rămână mai elastică, o calcăm puțin umedă.

*

O casă de mode, ocupând o întreagă zgârie-nori s’a construit la New-York, metropola care numără peste cinci milioane de locuitori. În acest palat inestrat cu tot confortul modern, care a devenit centrul industriei îm-

brăcămintei din întreg New-York-ul, s’au deschis 140 croitorii bărbătești, 70 croitorii de dame, ateliere de lingerie, saloane de mode, florării și 45 magazine cu articole de mode.

*

Iniințarea Camerilor de muncă. Potrivit dispozițiilor legii pentru înființarea și organizarea Camerilor de muncă, din 11 Octombrie a. c., s’a hotărât prin decret regal înființarea următoarelor 17 Camere de muncă: Iași, Bacău, Galați, Brăila, Constanța, Ismail, București, Ploești, Craiova, Timișoara, Arad, Sibiu, Cluj, Brașov, Chișinău, Cernăuți și Deva.

*

Ușurări la taxarea micilor industriași. Prin aplicarea noilor legiuri financiare ale guvernului a încetat sistemul ca micii industriași să mai plătească fiscului în locul cifrei de afaceri o sumă globală fixată după apreciere și pe baza deverului din cursul anului precedent. De azi micii industriași (criteriul micului Industriaș este fixat în lege), sunt scutiți de această taxă. Ei vor avea deci avantajul acestei taxe față de industriașii mari. Un avantaj prețios. De exemplu, într’un costum fabricat la un atelier al unui mic industriaș și acel fabricat la o fabrică mare, va fi o diferență de 11 la sută cât este taxa de cifra de afaceri. La o caroserie de automobil făcută la un atelier, taxa este mai mică cu 16 la sută din valoarea față de cea făcută la un mare industriaș etc.

*

Doleanțele absolvenților școalelor de arte și meserii. Față de cei nouă ani de studii practice și teoretice pe cari le fac în școală, absolvenții școalelor superioare de arte și meserii cer următoarele drepturi pe care le-au avut până acum și care le-au fost ridicate fără nici o justificare dacă ținem seamă cât de acută este problema învățământului profesional la noi în țară:

Dreptul de amânare a serviciului militar pentru continuări de studii.

Recăpătarea beneficiilor art. 71 T. R., din legea recrutării din 1930, pentru acei cari vor poseda certificatul de absolvire și art. 72 T. R. din legea recrutării pentru elevii cu 4 clase secundare și 4 superioare, curs teoretic și practic dela această școală.

Să se dea dreptul absolvenților de a putea concura direct la școlile politehnice din țară, acelor ce vor avea certificatul de absolvire, fără a mai avea nevoie de echivalarea lui.

**Maistri!
Croitori!
Calfe!
Modiști!
Fabricanți!**

Citiți și răspândiți

singura revistă al croitorimei din România

„Croitorul”

care Vă apără interesele, Vă îndrumeste în viața, Vă luminează și va da sfaturi.

Abonamente: 1 an lei 240, 1/2 an lei 120. Costul abonamentului se primește și în mărci.

Poșta redacției

Croitori - meseriași! În legătură cu orice chestiune pendintă de bransa noastră sau la întrebări de probleme vitale vă dăm sfaturi gratuite.

Publicăm gratuit anunțurile muncitorilor croitori din bransa noastră care-și caută post. Publicațiilor de orice natură trimisă redacției le vom da imediat răspuns în această rubrică. Manuscrisele nu vor fi restituite.

BCU Cluj / Redacția Uniunii Școlare Bisericești

B. Constantin. Craiova. Toate instituțiile de stat, conform legii contabilității publice sunt obligate, ca la procurarea uniformelor serviciilor (gardieri publici, pompieri etc.) să se țină de regulile stabilite de Of. Central al Licitațiilor. Această obligație constă în a publica cu 30 zile înainte data licitației. La aceste licitații nu se va putea lua parte decât numai pe baza ofertelor în regulă și a prescripțiilor legale. Furnizarea echipamentului nu se poate adjuca decât numai aceluși ofertant, care este în prețurile lui cel mai ieftin și mai convenabil. Prietenul D-tale are dreptate. Dacă cooperativa este numai cu 5% mai scump decât ceilalți ofertanți, atunci se primește oferta cooperativei.

Coroian Gherla. Pentru executarea uniformelor școlare și bisericesti adresați-vă firmei Collecțio S. A. din Brașov, de unde veți putea primi o colecțiune completă de modele originale. De altfel în numărul viitor al revistei noastre vom publica un interesant articol asupra modului cum se execut uniformele bisericesti, reverendele și cele școlare.

A. Gheorghie. Brăila: Pentru achitarea datoriei D-voastră dela Cassa Cercuală, direcțiunea este obligată a vă eșalona plata restanței pe un an, plătită în rate lunare. Moratoriul dat asupra datorii ipotecare expiră la 1 Aprilie 1933. Până la această dată execuțiile față de proprietari urbani sunt suspendate.

F. I. Oradea. D-l Advocat-colaborator al gazetei noastre a cutreerat toate autoritățile competente în chestiunea Dvs. și vă comunică următoarele; La revizia invalizilor din 1932 și în procesul verbal următor, dresat de medicul general, ați fost găsit bun pentru serviciul auxiliar. Deși până acuma ați fost clasificat invalid 75% — fără pensie — v'ați beneficiat doar de carnetul C. F. R., fără să fie împovorat bugetul Ministerului Armatei — Direcțiunea respectivă din acel Minister, invocând interesele superioare ale apărării naționale, v'a scos din tabloul invalizilor de război. A înștiințat Cercul de Recrutare Oradea, repartizându-vă la unitatea respectivă. Prin urmare pe anul 1933 nu puteți obține carnetul C. F. R. Dacă voiți o revizie nouă, adresați-vă conducerei I. O. V. din Oradea.

D. C. Iași. Noua lege a D-lui Ministru de Finanțe Madgearu, a fost votată și de parlament. Principala dispoziție a acestei legi este următoară: Sunt scutiți de plata impozitului de lux și cifra de afaceri toți meseriași cari lucrează cu mai puțin de șase lucrători calificați (calfe) și nu au o instalație mecanică mai mare de 6 cai putere.

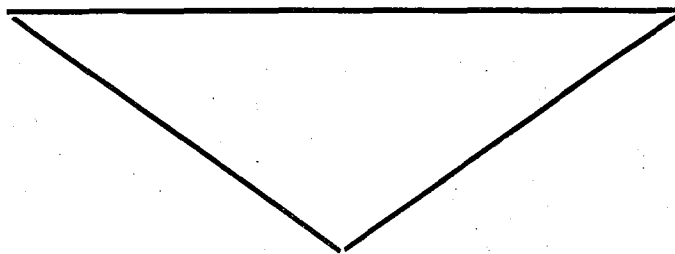
S. V. Timișoara, Conform ordinului Ministerului de Justiție din 29 Octombrie 1932 spre a vă putea dobândi cetățenia Română, trebui să dovediți că în timpul întocmirii listelor de naționalitate, ați fost în străinătate, sau din alte motive acceptabile nu v'ați putut prezenta. Trebuie să alăturați actul de naștere sau de hotez, certificatul biroului populației, certificatul de moralitate; un certificat dela Primărie că la 1 Decembrie 1918 ați avut apartinență la Timișoara și în sfârșit un certificat că n'ați optat pentru vre-o cetățenie străină. Pe baza acestor acte primarul vă inscrie în listele de cetățenie și cetățenia Dvs. devine definitivă.

HENRY KLINGER

Fabrica de Țesături și Industrie Casnică
SFÂNTUL-GHEORGHE

Fondat: 1892.

Fondat: 1892.

Produce: [redacted]
diferite articole de croitorie și căp-
tușeli: pânză salon, pânză tare, pânză
vatir și pânză cleiată, stofă de păr,
căptușeli de pardesiuri etc. [redacted]

CU Cluj / Central University Library Cluj

Fabrica de Postav din Brașov

Wilhelm Tellmann & Co. S.A.

Produce

într'un asortiment bogat:

Stofe de Kammgarn, Streichgarn,
Loden greu și ușor, postavuri de orice fel
pentru uniforme militare și școlare,
ștofe de pardesiuri pentru
dame și domni
etc.

Fondat 1864.

Fondat 1864.

Fondat 1823.

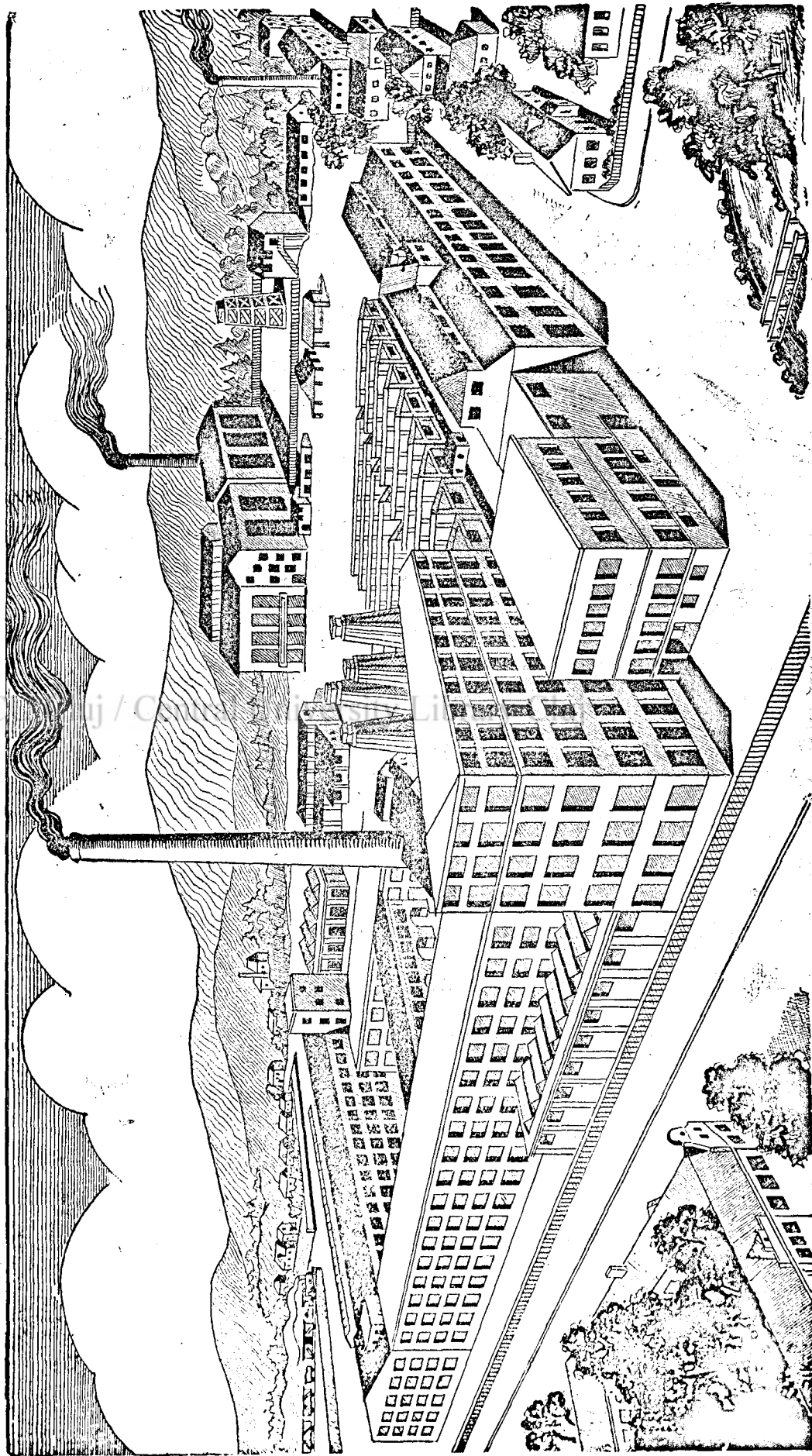

BARCELONA 1929.

DIPLOMĂ DE ONOARE.

Fabricile de postav si țesături de modă din Brasov

WILHELM SCHERG & Cie. S. A.

r e c o m a n d ă
la prețuri modeste produsele lor apreciate de
stole de modă
pentru domni și dame

cari în privința execuției lor excelente, de prima clasă,
nu rămân în niciun fel în urma celor mai bune produse străine.

De aceea este în interesul Dv.
și al clienților Dv. de a întrebuița
produsele noastre !

« COLLECTIO »

UNIUNEA POSTAVARILOR CU CARTELE SA

A. G. DER VEREINIGTEN MÄSSEKÄRNERGESCHAFT

EGYESULT MINTAKARTYAÜZLETEK R.T.

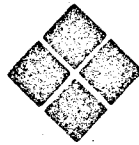
B R A Ş O V

STR. VOEVODUL MIHAI 32

TELEFON: 7-40

ADRESA TELEGRAFICĂ:

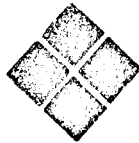
„COLLECTIO” BRĂŞOV

Bogat și bine asortata
noastră colecțiune cu
prețurile ei extrem de
reduse a devenit indis-
pensabilă în orice ate-
lier de croitorie.

Maistrilor croitori oferim avantajuri și beneficii speciale.